

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1748. usque ad
Annum 1752 - Cum Supplemento ad Ann. 1742. 1745. 1746. & 1748

Luxemburgi, 1754

VI. De Indultis S. R. E. cardinalium testandi, & disponendi de sacris
supellectilibus. 22. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74772)

rumque bonorum quocumque nomine nuncupatorum per quoscumque dicti Archihospitalis Ministros, Officiales, aut Canonicos Regulares Sancti Spiritus hujusmodi obtentorum, & pro tempore obtinendorum ad Archihospitale prædictum nunc, & pro tempore spectantium, & pertinentium, & ab illo dependentium de præsentibus vacantium, & qui pro tempore vacare possunt, post obitum cujuscumque personæ, cui a memorato Antonio Maria Patriarcha moderno, ac pro tempore existente Archihospitalis hujusmodi Præceptore, seu Commendatario Beneficia, seu bona ad Archihospitale prædictum spectantia collata fuerint, maturatos, & non exactos, & qui pro tempore, donec aliquem de eodem Beneficio, Prioratu, Præceptoria, seu Commenda, membro, Ecclesia, Cappella, Oratorio, Domo, & bonis hujusmodi provideri contingat, decurrere, & maturare possunt, sub privationis eorum Officii, ac Beneficiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia Beneficia pro tempore obtinendorum, aliique arbitrio Nostro imponendis poenis percipere, & exigere valeant, auctoritate, & arbitrio præsentis interdicimus, & prohibemus, ac præcipimus, & mandamus.

§. 4. Ac insuper volumus, decernimus, & declaramus, ut secuto alicujus ex dictis Canonicis Regularibus Sancti Spiritus, etiamsi professionem per eodem emitti consueveram non emisserit, dummodo de aliquo Beneficio, seu bonis ad Archihospitale prædictum spectantibus, & ab illo dependentibus, aut membro, Domo, Ecclesia, Cappella, & Oratorio provisus fuerit, obitu, spoliū dicti defuncti ad ejusmodi Archihospitale spectare omnino debeat, nec quispiam sub quovis prætextu sese ingerere valeat; fructus verò quorumcumque Beneficiorum hujusmodi tam maturati, & non exacti, quàm ii, qui durante vacatione Beneficii prædicti, donec aliquis de eo ab eodem Præceptore, seu Commendatario pro tempore existente provideri contingat, ad liberam dispositionem ejusdem moderni, & pro tempore existentis Præceptoris, seu Commendatarii prædicti remaneant, qui de illis ad favorem, vel Archihospitalis prædicti, vel Ecclesie, seu Domus, & Prioratus, aut Canonicorum disponere possit.

§. 5. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, seu eorum Vicelegatos, & Sedis prædictæ Nuncios sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4.
Martii 1749.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorē sub Annulo Piscatoris die 4. Martii 1749. Pontificatus Nostri Anno Nonno.

D. Card. Passioneus.

De Indultis S. R. E. Cardinalibus testandi, & disponendi de Sacris Suppellectilibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

INTER arduas Apostolici Ministerii Nostri curas, sicuti Nos oportet, non modò Patrem in abscondito orantes, sed publicis etiam Ecclesie officiis, sacrisque conventibus præfidentes, Divinam opem sine intermissione implorare; ità Nos decet Pontificii Sacelli, in quo pleraque hujusmodi officia per annum solemniter peraguntur, splendori, & cultui prospicere, ejusque rationibus, juribusque tuendis, debitum providentiæ studium impendere.

§. 1. In ultimo, cum quo deceffit, Testamento bon. mem. Joseph S. R. E. Cardinalis Accoramboni nuncupatus, Sacelli sui domestici vasa argentea auro obducta, unà cum reliqua sacra Suppellectile, reliquit in usum similis Sacelli, quod ab Ignatio Accoramboni agnato in suis Ædibus Spoletis constituendum mandavit. Sed contententibus Camera Nostre Apostolica Ministris, invalidam hac in parte fuisse dicti Cardinalis dispositionem; & prædictam argenteam, aliamque suppellectilem sacram, Pontificio Nostro Sacello adjudicari postulantibus; eaque controversia delata ad Tribunal Dilecti Filii Thesaurarii Nostri Generalis; hujus Auditor, omnibus attentè perpensis, sententiam pro Nostro Pontificio Sacello pronuntiavit. A qua sententia quum Dilectus etiam Filius Philippus Accoramboni præfati Cardinalis heres ad plenam Cameram appellasset, visum est Nobis universum Collegium Clericorum Præfidentium, aliorumque Officialium præfate Camere, quo die Causam hanc judicaturi erant, coram Nobis convocare; idque eò libentius fecimus, quod, quum omnia ferè Curie Nostre Tribunalia, per hos transactos Pontificatus Nostri annos, præsentia Nostra decoraverimus, nondum id erga illustre istud Officialium, & Judicum Apostolicæ Sedis Collegium præstiteramus. Itaque indicto coram Nobis die XII. mensis Januarii anni Domini MDCCXLVIII. Camere plena confessa, & partium rationibus per singulos Clericos in eadem suffragium ferentes, diligenter discussis, totius Collegii consensione Decretum prodit: *Mandatum Domini Thesaurarii esse exequendum, & sententiam confirmandam, juxta modum a Sanctitate Sua declarandum quoad Candelabra, & Suppellectilia excepta in Bulla Urbani VIII., quod ubi approbatione Nostre confirmatum fuit, mandavimus, ut universa domestici Sacelli prædicti Cardinalis Suppellex: Exceptis Candelabris, Malluris, & Gutturis, Bacili, & Bocali vulgò nuncupatis, que quidem heredi reliquimus, in Pontificio Sacelli Nostri Sacrarium inferretur.*

§. 2. Hujus Resolutionis fundamentum agnitum fuit in sel. record. Prædecessoris Nostri Urbani Papæ VIII. Constitutione CLXVI., quæ incipit *Æquum est*, in qua alterius Prædecessoris Clementis Papæ VII. Constitutionem renovans, omniaque & singula indulta disponendi de sacra domesticorum Oratoriorum suppellectile, S. R. E. Cardinalibus aliàs concessa, abrogans, decrevit, & statuit, ut sequitur: *Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ipsam Constitutionem Clementis Prædecessoris hujusmodi innovantes, & ampliantes, quod de cætero perpetuis futuris*

Statuit spolia
Canonicorum
defunctorum, di-
ctosque fructus
ad Archihospitale,
arbitrio Præceptoris
erogantium.

Exordium.

Card. Accoramboni
eram pro Pontificio
Sacelli Suppellectilem
privato Oratorio Agni
sui legaverat.

Sed Ministris Camere
Apostolicæ illam pro
Sacello Pontificio repetebat.

Sententia
cunctum esse
factur.

Causa discussa
in plena Camera
coram Sacellissimo.

Resolutio
priori sententia
non conformis
modum a
Pontifice declarandum.

Mandatum
& declaratio
Pontificis.

Resolutions
ratio delimitatur
ex Constitutione
Urbani VIII.

tempo-

temporibus præfata omnia, & singula Mitra, Pluvialia, Tunicella, aliaque ornamenta, & vestimenta, ac Calices, Patena, Vasa etiam aurea, & argentea, aliaque res, & utensilia quomodolibet nuncupata, præsertim benedicta, seu consecrata, quibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales nunc & pro tempore existentes, etiam præfata, seu quacumque aliam similem, vel dissimilem facultatem Apostolicam de illis disponendi, ac ad hæredes etiam ab intestato transmittendi, ut præmittitur, habentes, non solum in Cappella Pontificis, seu Processionibus, ceremoniis, & aliis functionibus Pontificis præfatis, sed etiam in eorum Cappellis privatis hærentis, vel in futurum pro tempore quomodolibet usi fuerint, ad Sacristiam præfata ipso jure spectent & pertineant, & ad illam deferri, illique realiter consignari debeant statim post obitum ipsorum Cardinalium, excepta una Tunicella pro quolibet Cardinale Diacono, & una Planeta pro quolibet Cardinale Presbytero, ac uno Pluviale pro quolibet Cardinale Episcopo, ac exceptis Candelabris, ac Malluris, & Gutturis, Bacili, & Vocali vulgò nuncupatis, etiam aureis, vel argenteis, hac perpetua valitura Constitutione Nostra statuimus, & ordinamus.

§. 3. Qua quidem latè lege, Pontificii Sacelli Sacrarii antiqua redintegritate jura, quæ jam dudum fel. rec. Prædecessor pariter Noster Julius Papa III. in sua Constitutione VII., cuius initium est: *Cum sicut*; his verbis asseruerat: *Hujusmodi paramenta, ac ornamenta Cappelle ipsorum Cardinalium, quæ jam tanto tempore, quod ejus initii hominum memoria non habetur, Cappella Apostolica, in qua Missæ Papales celebrantur, devotè consueverunt.* Id autem ad eam ætatem probabiliter referri potest, quæ primum ceperunt Ecclesiastica Officia solemniter, & publico ritu in Pontificii Palatii Sacellis perfolvi; ex quo scilicet Romani Pontifices Avenione in Urbem reduces fuerunt. Non quòd antea quoque in Apostolicis Aedibus Laterani, Oratoria, & Sacella minimè existerent; sed quòd in ipsis Sacri Conventus non haberentur, qui publicè fieri solebant in Urbis Ecclesiis, & Basilicis, ad quas Stationes pro tempore indiciebantur, ut ex Sancti Gregorii Homiliis in variis ipsis Urbis Ecclesiis habitis, & ex vetustis Ordinibus Romanis colligitur. Id autem quum in Avenionensi Civitate perfici minimè potuisset, idcirco ibi in Apostolico Palatio Sacella ad Pontificalium solemnitatum usum erecta fuerunt; idque in causa fuit, ut Romæ quoque post Pontificum reversionem, magnifica in Apostolicis Palatiis Sacella extruerentur, in quibus pleraque functiones prægerentur, quæ antequam Pontifices Avenione Sedem figerent, ut supra dictum est, publicè in Basilicis, aliisque Urbis Ecclesiis fieri consueverant.

§. 4. Et sanè in Ordine Romano, quem edidit Jacobus olim Sancti Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Cajetanus, qui Cardinalitiam Dignitatem a Bonifacio Papa VIII. Patro suo accepit, ne verbum quidem legitur de Solemnitatibus in Pontificii Palatii Sacello habitis antequam Pontifices Avenionem migrarent. Contra verò in altero Ordine Romano, quem scripsit Petrus Amelius, postquam Pontifices Romam redierant, de Prædecessore Nostro Bonifacio IX. narratur, quod Beatæ Birgittæ Viduæ Canonizationem in Palatii Sacello peregerit, propterea quòd ea nocte, quæ designatam hujusmodi Solemnitatem præcessit, gravi morbo correptus fuisset non sine mortis periculo; a quo tamen ipsis Beatæ intercessionem liberatus, sequenti die in Basilica Vaticana ritu solemniter Missam celebravit. Præterea in Ceremoniali Augustini Piccolomini quondam Episcopi Pientini, quem sub auspiciis

Leonis Papæ X. Christophorus Marcellus tamquam suum opus edidit, ubi de Dominica prima Adventus, aliisque per anni cursum solemnitatibus agitur, sæpè quidem Ecclesiæ, at sæpè etiam Sacellum, seu Cappella memoratur: Et quamvis recol. mem. Prædecessor Noster Sixtus Papa V. in sua Constitutione XXIII., quæ incipit: *Egregia Populi Romani*, antiquam Consuetudinem quoad Functiones Pontificales in Basilicis, & Ecclesiis per Urbem celebrandas, in pristinum restituere volens, statos dies, certaque Ecclesiis pro uniuscujusque solemnitatis celebritate designasset; nihilominus usus invaluit, ut pleræque ex ipsis in Apostolicarum Aedium Sacellis peragantur.

§. 5. Porro jus istud, quo Cappella Apostolica a tanto jam tempore, ut præfertur, gaudere dignoscitur, & quidem ratione functionum, quæ in ea ab ipsis S. R. E. Cardinalibus, vel saltem cum eorum assensu peraguntur, quæque continuum sacra Suppellectilis usum requirunt; quodque, ut superius etiam demonstravimus, a Prædecessore Nostro Urbano Papa VIII. speciali Constitutione asseritum, & confirmatum fuit; non ita labefactari visum est, in casu, de quo agebatur, per Indultum a fel. record. Benedicto Papa XIII. per Literas in forma Brevis concessum prædicto Josepho Cardinali, ut harum Literarum vigore potuerit hic præfata Cappellæ suæ Suppellectilem domestico hæredis Oratorio legare.

§. 6. Quamvis enim in hujusmodi Literis præfata Urbani VIII. Constitutioni expressè fuerit derogatum, eidemque Cardinali plena, & ampla concessa sit facultas testandi, & disponendi de omnibus, & singulis Mitris, Pluvialibus, Planetis, Tunicellis, aliisque ornamentis, & vestimentis Ecclesiasticis, & aliis rebus, & utensilibus Divino cultui dicatis, seu destinatis, aureis, seu inauratis, tam privata Cappellæ ipsius Cardinalis, quam iis, quibus in Cappellis, Ceremoniis, Processionibus, & aliis Functionibus Pontificis usus fuisset; Cum tamen idem Cardinalis de præmissis non disposuerit juxta formam in præfata Indulto præscriptam, prædicta Urbani VIII. Constitutio suam vim, auctoritatemque recuperat, & in illius sequelam, jure meritoque judicatur, rescriptumque fuit, ut supra narravimus.

§. 7. Quod autem prædictus Cardinalis de sacra Oratorii sui suppellectile ad formam Indulti non disposuerit, in dubium minimè revocatum est. Etenim quum in relatis Benedicti Prædecessoris Literis ea conditio expressè apposta legatur: *Dummodò tamen de illis in favorem alicujus Ecclesiæ, seu Cappelle, vel Loci Pii, arbitrio tuo disponas*: Quumque Cardinalis Accorambonus de præmissis omnibus disposuerit in favorem Cappellæ Spoleti in suis Aedibus erigendæ; clarum est, servatam ab eo non fuisse formam in Pontificio Indulto sibi præscriptam. Nec enim ullius momenti, ad casum, de quo agitur, reputata fuit quæstio, quæ inter Partium defensores agitabatur, an scilicet ea Loca, quæ in privatis Domibus ad Sancti Sacrificii celebrationem destinantur, *Cappella* nomine, vel potius *Oratorii* appellanda sint; aut, etiam si *Cappelle* nuncupari possint, an saltem ad aliquam distinctionem statuendam inter eas, aliasque Cappellas, quæ in publicis Ecclesiis erectæ sunt, & Altaria lateralia continent, *Cappella privata* appellari debeant. Nam si advertatur, *Cappella* nomen in præcitato Brevis medium tenere locum inter *Ecclesiam*, & *Locum Pium*, quæ sanè nomina ad publica dumtaxat loca referri possunt; at siquidem Breve in loco supra relato: *In favorem alicujus Ecclesiæ, seu Cappelle, vel Loci Pii, arbitrio tuo disponas*; facile erit exinde inferre, Pontificem id intelligi

Sixti V. consilium de restituendis Stationum celebratibus contraria consuetudini cedit.

Postis jurius Sacelli Pontificii non potuit Cardinalis Accorambonus, vigore Indulti personalis, facram Suppellectilem privata Cappellæ legare.

Immo idipsum Indulto vigorem ademit, & Urbani legem in integram restituit.

Induleum enim formam disponendi præscriptam favore Cappelle publicæ.

Quod ita esse probant ipsa Indulti verba.

Julius III. jam dudum Cappellæ Apostolicæ affecta declaravit Paramenta Sacra Cardinalium.

Olim Cappellæ Pontificiæ habebantur in Urbis Basilicis, & Stationum Ecclesiis.

Sacella in Palatio Apostolico ad Pontificalium usum, Avenione primum, deinde Romæ erecta fuerunt.

Id probatur ex Ordinibus Romanis diversis temporibus editis.

Et ratio sua det.

voluisse non de Cappella privata in domesticis ipsius Cardinalis Aedibus extracta, vel extruenda, sed de publica Cappella intra alicujus Ecclesiae ambitum constituta. Eoque magis id rationi consonum apparet, quod quum praefatis Praedecessoribus Nostri, in suis Constitutionibus pro Sacello Pontificio editis, propositum sit, non solum Cameram Apostolicam a tot, tantisque expensis pro ipsius Sacelli apparatu necessariis aliqua ex parte sublevare; verum etiam aliquem justum modum imponere privilegio, quod S. R. E. Cardinalibus concedi consuevit, de bonis etiam ex Ecclesiasticis proventibus acquisitis, in favorem propinquorum testandi, & disponendi; quod scilicet, si ex Cardinalium testamentis reliqua eorum bona ad propinquos deferantur (quemadmodum de bonis praefati Cardinalis evenisse dignoscitur), sacra saltem vasa, atque ornamenta, vel juxta praescriptum Constitutionum generalium, ad Pontificiae Cappellae Sacrarium devolvantur, vel juxta Indultorum formam, in alicujus Ecclesiae, seu Cappellae, vel Loci Pii beneficium cedant: porro si Indulta hujusmodi etiam de Cappellis privatis, quae in Haereditum Domibus sunt, intelligi deberent, provida Pontificum mens optato fraudaretur effectu; quum satis constet in diem contingere, ut Aedium Domini hujusmodi domestica Oratoria in usum propriae habitationis convertant; eorundem vero sacra suppellex, jure domini, quod Haeredit liberum in eam exercent, saepe venalis fiat, ac, dummodo ejus aestimatio ratione benedictionis, aut consecrationis non augeatur, illius pretium liberè & licitè in Domiorum commodum redigatur.

Iritum quoque remanet privilegium transmittendi ad Haereditas, ut hi favore Cappellae publicae disponerent.

§. 8. Frustra verò praefati Testamenti Defensores replicabant, Cardinalis haereditem promptum & paratum esse ad publicam Cappellam, sive Oratorium publicum construendum prope domesticas suas Aedes; idque ipsi negari non posse contendebant, propterea quod laudatum Benedicti Praedecessoris Indultum, non ipsi solum Cardinali facultatem tribuerat ita de praemissis testandi & disponendi, sed etiam illa ad haereditas suos, si ipsum intestatum mori contingeret, iransmittendi, dummodo tamen de illis in favorem alicujus Ecclesiae, seu Cappellae, vel Loci Pii, vel ipse arbitrio suo disponderet, vel per ipsius haereditas, & successores, quatenus ipse ab intestato decederet, disponderetur, ut in iisdem legitur. Praetermissis enim aliis responsionibus, visum est, ipsius Cardinalis Testamentum, quo de Cappellae suae suppellectili, ut praefertur, dispositum, praesentem haereditis facultatem ex Indulti Literis desumptam, penitus de medio sustulisse. Haec siquidem facultas in Literis ipsis Haerediti concessa erat, pro eo casu dumtaxat, quo Cardinalis ipse nihil disposuisset: si te intestatum mori contigerit &c. quatenus ab intestato decedat &c.: sed alium casum sanè non respiciebat, quo scilicet idem Cardinalis testamentariam dispositionem exarasset, ac Pontificio Indulto minimè conformem; ut fuit illa, quam haecenus examinavimus, quaeque causam dedit, ut Urbani Lex pro Pontificio Sacello dudum statuta, vim suam resumpsisse censeretur.

Nam illud obtineret dumtaxat, si nihil a Cardinali dispositum fuisset.

Pontifex itaque plenè Camerae rescriptum confirmat.

Neque per id Cardinalium Indultis quidquam detrahatur, sed eorum vera interpretatio traditur.

§. 9. His potissimum fundamentis quum innoxium fuerit Rescriptum a plena Camera coram Nobis dicta die congregata editum, Nos illud, iisdem de causis, jam tunc approbatione nostra ratum fecimus, & nunc tenore praesentium, & Apostolicae auctoritatis plenitudine, confirmamus & roboramus. In quo non id Nobis propositum est, ut quidquam detraharis legitimis Privilegiis, quae Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, non solum propter conspicuam eorum Dignitatem, sed

etiam propter gravissimos labores, quos pro Apostolica hac Sancta Sede assidue sustinent, jure ac merito concessa dignoscuntur; quum etiam Nos ipsi Praedecessorum nostrorum vestigiis insistentes, similia Indulta disponendi de sacris suppellectilibus libenter concesserimus iis, quos ad Cardinalitiam dignitatem assumpsimus; sed eò dumtaxat spectamus, ut conditiones, quae in eorum Indultis providè apponuntur, suum debitum fortiantur effectum; ipsique, si concessis facultatibus uti voluerint, de sacris hujusmodi suppellectilibus erga Ecclesias, seu Cappellas publicas, aut Loca Pia, benefici sint. Quod ubi in animum induxerint, Nos sanè, salvà Privilegiolorum ipsis concessorum amplitudine, & per modum consilii, ab aequitatis tamen ratione, ut Nobis videtur, minimè sejancti, eòdem vehementer hortamur, ut eas potissimum Ecclesias praè oculis habeant, quas, sive Metropolitanas, sive Cathedralis, sive Abbatiales, aut ad Ecclesiastica ipsorum Beneficia spectantes, gubernaverint, & obtinuerint; quas quidem Ecclesias beatae memoriae Praedecessor Noster S. Pius Papa V. in hoc rerum genere tam amplo Privilegio donavit, ut in sua Constitutione XLII, quae incipit: *Romani Pontificis*, decreverit, & declaraverit, quaecumque ornamenta, paramenta, vasa, & alia utensilia sacra, ad usum, & Cultum Divinum in privatis Cappellis, & Oratoriis Episcoporum, Abbatum, aliorumque Ecclesiastica Beneficia obtinentium aliàs destinata, sub appellatione Spoliorum Camerae Apostolicae debitorum minimè venire debere, nec etiam sub quibusvis testandi facultatibus, & Indultis comprehendi; sed ad singulas Ecclesias, Monasteria, & Beneficia, in quibus praedicti resederint, aut quibus praesuerint, seu quae aliàs obtinuerint, omninò spectare, & pertinere. Tum etiam pari ratione iisdem commendamus Ecclesias illas, quarum Titulum ac Regimen in ipso Cardinalatus ordine obtinuerint, quae etiam in Sancta Synodo Lateranensi V. impensè ipsis commendata fuerunt, ut videre est in Cap. II. Bullae super Reformatione Curiae a rec. mem. Praedecessore pariter Nostro Leone Papa X. in ipsius Synodi sessione IX. promulgatae.

§. 10. Volumus autem praesentes Literas, in dicta Camera, ejusque Libris, ad formam Constitutionis rec. mem. Praedecessoris quoque Nostri Pii Papae IV. de registrandis, admittendas, & registrandas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod dictus Philippus, & forsan alii desuper interesse habentes, seu habere praetendentes illis non consenserint, aut non sufficienter auditos se fuisse contendunt, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, aut alio quovis defectu, etiam substantiali, aut ex alio quovis capite, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, notari, impugnari, invalidari, & retractari posse, sed ipsas praesentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Sacrarium Sacelli Nostri plenissimè suffragari.

§. 11. Sicque & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cameraarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon dictae Camerae Praesidentes Clericos, aliosque Officiales nunc, & pro tempore existentes, in quavis causa, & instantia, sublatà eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari,

Adhortio ad Cardinales circa sacrorum Vasa, & suppellectilium dispositiones, delimita ex praescripto Constitutione 42. Sancti Pii V.

Item ex Concilio Lateranensi V.

Clausulae praemissorum firmitate.

Aliter iudicari prohibetur.

& definiri debere, ac irritum, & inane, si feceris super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio
contrariis.

§. 12. Non obstantibus præmissis, & præsertim prædicta lite, seu controversia hujusmodi, cujus statum, & merita, & alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi, illamque penitus, & omnino extinctam esse, & fore etiam decernimus; Necnon, quantum opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsto non tollendo, & quibusvis usibus, & consuetudinibus, & actibus, ex interpretatione Indulorum S. R. E. Cardinalibus prædictis super facultate de bonis, & rebus propriis testandi, necnon illa, & illas ad hæredes ab intestato transmittendi concessorum, in contrarium præmissorum forsitan introductis, & gestis: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegio, ac Ecclesiis, & Locis quibuslibet, & quibuscumque Personis cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & Dignitatis, etiam individua expressione dignis, etiam in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, cæterisque contrariis quibuscumque, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus; eaque respectivè nullatenus obstat decernimus.

Fides præstanda transumptis.

§. 13. Volumus etiam, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem fides ubique Locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poenalis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, hortationis, commendationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: siquis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Pontif. anno 9. die 22. Aprilis 1749.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarn. Dom. 1749. X. Kal. Maji, Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA:

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 7. Maji ejusdem anni.

Abbati Monasterii Campidunensis Ordinis S. Benedicti, ejusque Successoribus in perpetuum conceditur facultas ministrandi Sacramentum Confirmationis Christifidelibus suæ Jurisdictioni spirituali subiectis.

VII.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Suprema dispositione, cujus inscrutabili Providentia ordinationem suscipiunt universa, super eminenti Apostolica Dignitatis specula, nullis nostris licet suffragantibus meritis, sed solum per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam constituti, & in illius domo dispensatores effecti, ad ea, per quæ Monasteriorum quorumlibet, illorum præsertim, quæ ab antiquo tempore fundata, variique privilegiis, & gratis a Summis Pontificibus condecorata reperiuntur, & in quibus utpotè per insignibus Personas præcipua generosi stemmatis nobilitate fulgentes Altissimo famulatum exhibere percipimus, decori, & opportunitati, necnon illorum subditorum spiritualibus commodis, Divinique cultus augmento per novæ concessio-nem gratiæ per amplius consulitur, vota libenter intendimus, ac in his Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter impartitur, prout Locorum, & Personarum hujusmodi qualitibus, ac circumstantiis matura consideratione pensatis, ad Omnipotentis Dei, ejusque Gloriosissimæ Genitricis Virginis Mariæ laudem, & gloriam, devotionis quoque Christifidelium propagationem in Domino conspicimus salubriter expedire.

Insignia Privilegia Abbati, & Monasterio Campidunensi dudum concessa.

§. 1. Sanè pro parte Dilecti Filii Engelberti de & in Sirgestein moderni Abbatis Monasterii, Abbatie Ducalis & Imperialis nuncupati, Beatæ Mariæ Virginis in Cælos assumptæ Oppidi Civitatis Campidunensis Ordinis Sancti Benedicti nullius Diocesis Provincia Moguntinæ, Sacri Rom. Imperii Principis, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod dictum Monasterium, alias & ulque de anno Domini septingentesimo septuagesimo tertio a Beata Hildegardæ fundatum, unum ex principalioribus dicti Ordinis Monasteriis tam in spiritualibus, quam in temporalibus existit, illiusque pro tempore existens Abbas, nedum inter præcipuos Sacri Romani Imperii Principes in Dieta Ratisbonensi Sedem, ac Votum, & Vocem habet, sed etiam pro tempore existentis Romanorum Imperatricis perpetui Archimarescalli munere fungitur, ac in pluribus sibi subiectis Oppidis, & Locis Campidunensis Ducatus, & ditionis temporalem; in primodictio vero Monasterio, quod Sedi Apostolicæ immediatè subiectum existit, ac in Parochiali Ecclesia Sancti Laurentii dicti Oppidi Campidunensis spirituales, ac exemptam, & Ordinariam exercet Jurisdictionem; quamplurimis etiam, tum Apostolica a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tum Imperiali, & qualibet alia respectivè autoritate concessis & elargitis, Monasterium primodictum, illiusque Abbas, & Monachi pro tempore existentes gaudent Indultis, gratis, privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, præminentis, & antelationibus, & ipse Engelbertus Abbas nuper speciali Abbatialem Ducalem nuncupatam Ecclesiam sub invocatione Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Gordiani, Epimachi, & Castoli Martyrum noviter restauratam, consecrandi facultate a Nobis decoratus fuit.

§. 2. Si autem, sicut eadem petitio subijungebat, aliud valde quidem opportunum

Nova petitio, ejusque fundamenta.